

Saskia Sassen

Καθηγήτρια κοινωνιολογίας στο Πανεπιστήμιο του Σικάγο, Σχολή διεθνών και δημόσιων υποθέσεων, Τμήμα αστικού προγραμματισμού .

Εντάσσοντας το παγκόσμιο στο εθνικό: συνέπειες για το ρόλο του κράτους

Η διαμόρφωση ενός αναδυόμενου θεσμικού πλαισίου για τη διαχείριση της παγκόσμιας οικονομίας και οι αναπόφευκτες επιπτώσεις του για την αποκλειστική εξουσία του σύγχρονου κράτους στην εθνική επικράτειά του, δηλαδή την αποκλειστική "εδαφικότητά" του. Έχει σχηματισθεί ένα νέο σύνολο ενδιάμεσων στρατηγικών φορέων που συνεισφέρουν τόσο στη διαχείριση, όσο και στο συντονισμό της παγκόσμιας οικονομίας. Πρόκειται, ως επί το πλείστον, αν και όχι αποκλειστικά, για ιδιωτικούς φορείς. Έχουν δε απορροφήσει μερικές από τις διεθνείς λειτουργίες που επιτελούσαν τα κράτη στο προσφατο παρελθόν, όπως συνέβη για παράδειγμα στην περίπτωση των κυρίαρχων προστατευτικών καθεστώτων των μεταπολεμικών του Β΄ Παγκοσμίου Πολέμου δεκαετιών, μέσω των οποίων οι κυβερνήσεις καθόριζαν το διεθνές εμπόριο.

Ιδιωτικές εταιρείες που δραστηριοποιούνται στους χώρους της διεθνούς χρηματοοικονομικής λογιστικής και του διεθνές δικαίου, νέες ιδιωτικές προδιαγραφές και πρότυπα για τους διεθνείς λογαριασμούς και τις χρηματοοικονομικές / λογιστικές καταστάσεις και υπερεθνικοί οργανισμοί, όπως ο WTO, επιτελούν όλα στρατηγικές διοικητικές λειτουργίες μη εκπορευόμενες από την κυβέρνηση. Τις λειτουργίες αυτές, ωστόσο, πραγματοποιούν σε μεγάλο βαθμό μέσα στην επικράτεια των εθνικών κρατών. Το γεγονός αυτό καθιστά δυνατή την αποδοχή μιας ολόκληρης σειράς δεσμεύσεων πολυποίκιλων προσανατολισμών των εθνικών κρατών, καθώς και μια πληθώρα πιθανών εκβάσεων, εξαρτώμενων από τις ιδιαιτερότητες κάθε εθνικού κράτους.

Στην εισήγηση τονίζεται ότι ακριβώς λόγω του γεγονότος ότι οι παγκόσμιες εξελίξεις, πραγματοποιούνται κατά κύριο λόγο στον χώρο των εθνικών επικρατειών, πολλά εθνικά κράτη αναγκάστηκαν να εμπλακούν στην εφαρμογή του παγκόσμιου οικονομικού συστήματος, καθώς και να επιχειρήσουν μεταλλαγές σε διάφορους τομείς της θεσμικής τους δομής. Στο πλαίσιο μιας τέτοιας διαδικασίας, κάποιοι οργανωτικοί φορείς των εθνικών κρατών, όπως π.χ. Υπουργεία Οικονομικών και Κεντρικές Τράπεζες, μπορεί να κερδίσουν σε δύναμη, με τον ίδιο τρόπο που κάποιοι άλλοι μπορεί αντίστοιχα να χάσουν σε δύναμη. Η βασική υπόθεση εργασίας μου είναι ότι ενώ η παγκοσμιοποίηση αφήνει αναλλοίωτη την έννοια της εθνικής επικράτειας, έχει σαφείς επιδράσεις στην αποκλειστική εδαφικότητα του εθνικού κράτους, ότι δηλαδή οι επιδράσεις δεν αφορούν τόσο την ίδια την έννοια της εθνικής επικράτειας, όσο το θεσμικό πλαίσιο λειτουργίας μιας τέτοιας γεωγραφικής περιοχής.

Κυριότερες Δημοσιεύσεις:

Losing Control: Sovereignty in an Age of Globalisation (Columbia University Press 1996), *Globalisation and its Discontents* (New York: New Press 1998), *The Global City*, (several translations, 1996-1997), *Immigration Policy in the Global Economy: From National Crisis to Multilateral Management* (forthcoming).

Τηλ. 001-212-8543513 - Fax. 001-212-8640412

Saskia Sassen

Professor of sociology at the Department of Urban planning of the School of international and public affairs, University of Chicago.

Embedding the global in the national: implications for the role of the state

The formation of an emerging institutional framework to govern the global economy and the inevitable implications this has for the exclusive authority of the modern national state over its territory that is, its exclusive territoriality. There is a new set of intermediary strategic agents that contribute to the management and coordination of the global economy. They are largely, though not exclusively, private. And they have absorbed some of the international functions carried out by states in the recent past, as was the case, for instance, with the predominantly protectionist regimes of the post - world war II decades through which governments govern international trade. Private firms in international finance, accounting and law, the new private standards for international accounting and financial reporting, and supra-national organisations such as WTO, all play strategic non-government centered governance functions. They do so, however, largely inside the territory of national states. This signals the possibility of a whole series of engagements with various aspects of national states and a diversity of outcomes depending on the specifics of each national state.

I argue that precisely because to a large extent global processes materialise in national territories, a large number of national states have had to become deeply involved in the implementation of the global economic system and have, in this process, experienced transformations of various aspects of their institutional structure. In this process some components of national states may well gain power, e.g. Ministries of Finance and Central Banks, even as many others lose power. My working hypothesis is that while globalisation leaves national territory basically unaltered, it is having pronounced effects on the exclusive territoriality of the national state - that is, its effects are not on territory as such but on the institutional encasements of that geographic condition.

Main publications:

Losing Control: Sovereignty in an Age of Globalisation (Columbia University Press 1996), Globalisation and its Discontents (New York: New Press 1998), The Global City, (several translations, 1996-1997), Immigration Policy in the Global Economy: From National Crisis to Multilateral Management (forthcoming) etc.